

fram for partiet

JAN.
78.

Godt kampår 1978!

LEDER: _____

OSLO-PARTIET HAR HATT ÅRSMØTE.

STUDER VEDTAKA FRA ÅRSMØTET.

Vedtak om ungdomskampanja.

ÅM mener følgende om situasjonen i ungdomskampanja nå:

1) Mange avdelinger er kommet et stykke på vei i arbeidet blant ungdommen. En del aksjoner er reist - særlig kamper for et sted å være. Det er bra - og slike aksjoner må utvikles videre, på flere områder.

Et viktig ledd i ungdomskampanja må også være å utvikle propaganda som kan skolere ungdommen: småhefter og løpesedler om spørsmål som ungdommen er opptatt av, f.eks. religion, prevensjon, politivold osv.

Dersom ungdomskampanja skal gi varige resultater, og ikke bare bli et blaff, må vi bruke den til å bygge ungdomsforbunda. I dag står det ei linje mot å bygge ungdomsforbunda til kommunistiske masseorganisasjoner i partiet. Dette får blant annet uttrykk ved: Å rekruttere til partiet (ofte på lang sikt) fordi ungdommen likevel vil gå ut av RU på grunn av feila der - å ønske ut andre organisasjonsformer for å slippe å danne RU-lag.

Dette er et alvorlig avvik fra partiets linje for kampanja og en trussel mot målsettinga: Å oppnå strategisk vinning.

Aksjonene som reises må brukes til å rekruttere et stort antall nye medlemmer til RU og NKS. Samtidig må vi korrigere de alvorlige feila i det indre livet i ungdomsorganisasjonene, ellers vil vi verken klare å holde på de nye medlemmene eller få RU/NKS-medlemmene sjøl til å verve i stor stil. De nye medlemmene må brukes aktivt som en ressurs for å korrigere ungdomsforbunda ved at de mobiliseres til å komme med kritikk og forslag. Når det gjelder det indre livet i ungdomsforbunda, er følgende saker viktige:

- sørge for at medlemmene lærer politikk, få vekk byråkratiske "opp-gave-diskusjoner" og la medlemmene få anledning til å diskutere sine politiske motsigelser.
- styrke demokratiet slik at medlemmene tør si det de mener.
- utvikle det sosiale miljøet i og rundt ungdomsforbunda.
- utvikle ei linje som både innebærer studier/arbeid og rekreasjon, med særlig vekt på fysisk fostring.
- senke de allmenne krava til aktivitet.
- utvikle metoder for å ta spesielt vare på nye medlemmer (fadderordning etc)

- få slutt på at ungdommen rives vekk fra sitt opprinnelige sosiale miljø når de blir medlemmer av ungdomsforbunda, og i stedet hjelpe dem til å trekke vennene sine nærmere den revolusjonære bevegelsen.

DS må utarbeide konkrete utbyggingsplaner for RU og NKS.

2) Mange avdelinger har ennå ikke kommet ut av "startgropa" i ungdomskampanja - 3 måneder etter at den har starta. ÅM mener at dette blant annet har følgende årsaker:

- manglende forståelse for ungdommens strategiske betydning.
- feilaktig syn på ungdommen (særlig på "vårt sted") som "dum", "bråkete".
- sekterisk redsel for å ta kontakt med ungdommen.
- tru på at byråkratiet må korrigeres for en kan ta fatt på ungdomskampanja.

I tillegg trenger mange avdelinger mer konkret rettleiing fra DS om hvordan de skal gripe an kampanja. DS må gi slik rettleiing blant annet ved å oppsummere erfaringene fra de mest framskredne avdelingene.

3) NKS må nå bringes inn i ungdomskampanja. DS' neglisjering av NKS og studentmassene er brudd på partiets linje for ungdomskampanja. DS må gjøre undersøkelser på situasjonen i NKS og i studentmassene. DS må

snarest diskutere betydninga av et kommunistisk masseforbund for studenter og oppnevne en ungdomsleder for OsloNKS. DS må gå i spissen for å utvikle aksjoner blant studentmassene og for å styrke NKS' arbeid med fagkritikk og teoretisk kamp.

På en del arbeidsplasser har partiet og RU begynt å mobilisere ungdommen til kamp mot trakassering. DS må ta ledelsen i disse kampene og utvikle dem videre. DS må raskest mulig ta tiltak for å få igang arbeidet blant fremmedarbeiderungdommen.

ÅM vil pålegge DS å oppsummere RU - ungdomsarbeidet på arbeidsplassene. RU-lag på arbeidsplassene står i fare for å bli dårlige kopier av partiavdelingene.

Til pkt. om byråkratiet.

Årsmøtet mener:

Beretninga tar ikke opp at byråkratiet er et borgerlig avvik i synet på massene og metoder for ledelse. Når det oppstår i et kommunistisk parti er avviket av moderne revisjonistisk karakter. Det moderne revisjonistiske avviket i ideologi fører til byråkratiske avvik i arbeidsstil i neste omgang. Beretninga ser på det byråkratiske avviket som et teknisk spørsmål, ikke som et borgerlig avvik. Riktig metode for ledelse blir ikke oppnådd ved å skjære ned

på antall møter og redusere rapport-skriving sjøl om dette er viktig, men ved å forstå det politiske og ideologiske innholdet i byråkratiet og at vi må sette masselinja i ledelsen på alle områder. Dette er en kamp mellom to linjer. Hele partiet må bedre sitt grep om metode for ledelse internt og eksternt. Forholdet mellom partikader/massene kommer ikke fram bortsett fra punktet om rekruttering.

Byråkrati og masselinje gir uttrykk for to forskjellige verdensanskuelser. Utgangspunktet for masselinja er at massene er de virkelige heltene, at revolusjon og frigjøring er massenes verk. Borgerskapets makt er basert på tvang. Deres metoder er derfor kommandering, tvang, forakt for folk.

De byråkratiske feila i DS' ledelse av enkeltavdelingene har ikke kommet fram. Fostring av avdelingsledelsen må styrkes. For at DS skal kunne lede avdelingene må de bygge på realistiske vurderinger av avdelingene/kadrene.

Kritikk og sjølkritikk.

AM mener at dette burde med som eget punkt under byråkrati punktet i beretninga. I beretninga gjør DS feil ved ikke å gå gjennom en kritikk av sin ledelse på enkelte avsnitt.

AM mener at DS har et spesielt ansvar for å gå i spissen for en kritikk/sjølkritikk kampanje. De må oppsøke kritikk og sjølv avdekke feil og mangler i eget arbeid.

Kritikk og sjølkritikk er nødvendig for å komme fram og holde på riktige linjer. Får avviket i kritikk og sjølkritikk fortsette, vil det føre til at partiet skifter farge.

DS har ikke gått i spissen for kritikk og sjølkritikk kampanje. DS har tvært imot knekt kritikk fra underordna organer i å nå fram. Kritikk er behandla arrogant. DS har vært irriterert på f.eks. kritikk i hva det

vil si at en avdeling får for lite internt materiell. Det kommer ikke fram i kapitelet at det er kadrene i avdelingene som har gått i spissen for kampen mot byråkratiet. DS har ikke vært ledende. Stilen med kritikk og sjølkritikk er fortsatt lite utvikla e avdelingene.

AM slår fast at DS må svare på all kritikk. DS må ha ei innstilling om å lære av kritikk sjølv om den bare er 8% rett. Svar må avgis innen fastsatte frister. Sjølkritikken skal inneholde en læreringsplan. DS har mange ganger tatt kritikk formelt, det politiske innholdet og årsakene er ikke tatt opp. Sjølkritikken har i de tilfellene ikke ført til noen endring i praksis.

DS kritiseres skarpt for ikke å ha oppsummert masselinjekampanja i Oslo som var i løpet av siste årsmøteperiode.

DS og Oslo-partiet må diskutere måter for å praktisere metoden med kritikk/sjølkritikk også overfor de breie massene.

RAPPORT OM ET MØTE - FORSØK I ET RU-LAG.

Da Lenin skulle besvare spørsmålet om hvem som skal være medlemmer i det kommunistiske ungdomsforbundet, slo han fast at ungdomsforbundet skal omfatte flertallet av ungdommen. Ser vi på RU og NKS-laga våre idag, skjønner vi at det er langt att, før flertallet av ungdommen har funnet plassen sin der. I denne artikkelen har jeg tenkt å legge fram noen av problema et RU-lag jeg kjenner, strir med, og fortelle om et tiltak de har satt i gang for å korrigere feila sine. Laget har oppsummert store byråkratis-

ke feil. Arbeidet til kameratene har bare i liten grad vært innretta på ungdommens kamp. Bare et lite mindretall av dem har RU og ungdomskampen som hovedoppgave. Resten har oppgaver på andre nivåer i RU, og de fleste i fronter. Rekrutteringa er dårlig. Noen nye har blitt verva de siste månedene, men tallet skiller seg ikke nevneverdig fra antallet utmeldte. Styret og de andre ledende kameratene i laget, har ikke evna å ta seg skikkelig av nye folk. Derfor har de fått gå og slenge, og blitt innkalt til

møter i hytt og vær, der det meste har gått over hodet på dem. I svært mange tilfelle har slike kamerater meldt seg ut.

Ved siden av at styret og laget ikke har klart å trekke lærdommer av dette, har de heller ikke prioritert forberedelse av møtene for at medlemma skal ha utbytte og lære noe. Slik har de fått en byråkratisk møtestil uten politiske diskusjoner som kje-der kameratene veldig.

Medlemma vantrives, og det går sjøl-sagt ut over entusiasmen for å rekruttere. Sympatisørene, på si side, ser RU'erne fly og vil ikke melde seg inn av frykt for å bli som dem. Etter flere diskusjoner har styret kunnet oppsummere at det særskilt er to tiltak som må gjennomføres for at laget skal gå framover. Det ene er å verve mye folk til laget, mens det andre er å endre på møtene for å få folk til å trives. Når dette var slått fast, kunne kameratene bli enige om å sette igang et forsøk for å skaffe seg erfaring i åssen en lager interessante møter.

Hovedpunktet på møtet skulle være karakterer. Innleiinga ville de dele i to, der den ene delen var en sketsj, mens den andre skulle være resultatet av en undersøkelse blant ungdommen i distriktet for å bli kjent med deres syn på karakterer og linja til RU.

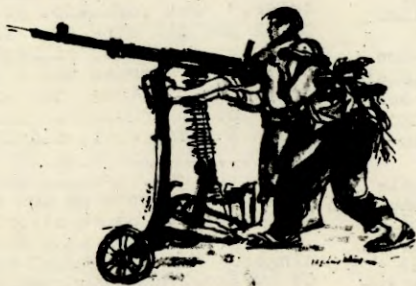
Den siste delen gikk i vasken, og styret var enig i at dette hadde svekka innleiinga betraktelig. Men sketsjen blei en suksess. Den blei lagd på følgende vis: Styret

plukka ut et av styremedlemma, en erfaren kamerat utafør styret, og den ferskeste kameraten. Disse skulle lage sketsjen, og de satte seg ned og diskuterte innholdet. Mange forslag blei forkasta, før de kom fram til et som var brukbart. Blant annet forkasta de et gigantopplegg som endte med at klassen reiste seg mot karakterer og eksamen. I steden laga de en enkel sketsj om en usikker RU'er som kom opp i diskusjon med to elever, i forbindelse med RU-salg, der den ene eleven var klart for karakterer, mens den andre vakla, men helte mot. Slik greide de å stille motsigelsen skarpt, uten at sketsjen ga alle svara, og det stimulerte diskusjonen etterpå.

Som rimelig kan være, var heller ikke sketsjen fri for politiske feil. Den blei skarpt kritisert, fordi RU-medlemmet ensidig la vekt på å skulle gå imot at det er rettferdig at folk med dårlige karakterer blir holdt utafør f.eks. legestudiet. Slik blei ikke karakterenes rolle som pisk dratt fram i det hele tatt. Men uansett politiske feil eller ikke, så oppsummerte laget at det hadde holdt et sjeldent vellykka møte, ut fra at medlemma hadde fått høve til å lære noe om emnet, og i tillegg diskutert politikk. Kort sagt - det hadde vært interessant.

Dessuten kunne de som lagde sketsjen, oppsummere mange lærerike diskusjoner. Særskilt var det bra for den ferske kameraten som kan hende for første gang i RU, kunne få bruk for initiativet sitt og ideene sine.

Mikkel

— SJØLKRIKTIK FRA DS. —

SK sier om byråkrati-kampanja at kampen mot de byråkratiske tendensene må begynne med at ledelsen legger fram sjølkritikk. DS har fått mye skarp og riktig kritikk fra avdelingene, men har sjelden eller aldri trykt slik kritikk i FFP. Det vil vi gjøre heretter. Vi vil her legge fram en sjølkritikk for at vi i lang tid ikke har hatt kontakt med en del avdelinger. Ja, noen har gått uten fast DS-kontakt i et år!

Her er noen utdrag fra kritikk vi har fått:

Avdeling A: "Vi har i lengre tid hatt "kontakt" med DS via papirer. Der har vi blitt pålagt oppgaver uten å ha fått dem prioritert, uten konkret hjelp (særegen rettleiing) til å sette dem ut i livet. Kan DS fungerer som en politisk ledelse via beskjeder/papirer? Vi har flere ganger spurt om hjelp - skrevet rapporter hvor det klart har kommet fram at vi ikke har oppfylt målsettingene vi har fått - hva har skjedd? Ikke noen reaksjon fra DS' side for nå i høst." Og: "Avdelinga kunne ha utvikla partifientlige linjer i praksis uten at DS hadde fått vite det - fordi DS ikke gjorde konkrete undersøkelser hos oss."

Avdeling B: "I vedtektene sies følgende om ledende organers arbeid: "De plikter å hjelpe til med å føstre partimedlemmer til erfaring, dyktige og sjølstendige klassekjemper som kan ta ledende oppgaver både i og utafor partiet". (§5 s. 175) Vi mener at vedtektene ikke kan misolkes i å slå fast DS' ansvar overfor vår avdeling og de andre avdelingene. DS' praksis overfor vår avdeling står i motstrid til vedtektene. At en skal bli sjølstendig, er ikke det samme som at en skal overlates til seg sjøl."

Hvordan har DS kunnet gjøre slike feil? DS har beklaga seg over at noen avdelinger ikke har hatt DS-kontakt. Men DS har ikke sett problemet så stort at de har gjort noe med det. DS må ha tenkt at det er tilstrekkelig å utveksle papirer med avdelingene - og det er byråkratisk tenkning. Avdelingene er partiets grunnorganisasjoner. Det er de som setter partiets politikk ut i livet. Avdelingene på et hvert sted strever for å mobilisere folk til å slåss. Det er klart at et DS kan være til hjelp for avdelinger - spesielt fordi DS er i den situasjonen at de får erfaringer fra mange steder, som gis videre. At DS ikke har diskutert med og undersøkt en del avdelinger, men bare

utveksla papirer, viser at DS ikke har sett det som viktig å ha kjempende grunnorganisasjoner. DS har ikke interessert seg for å hjelpe disse avdelingene til å fungere som ledende enheter i massekampen på sitt sted. DS har lest rapporter uten å reagere. Og det er riktig som avdelingene sier, at det kunne ha utvikla seg både den ene og den andre tendensen - uten at DS visste noe om det.

Dette avslører også at DS har tenkt at det ikke er noe viktige ting å lære av avdelingene. Noen av disse avdelingene er på spesielt viktige steder, og det har skjedd en del på deres områder. Har DS vært ansvarlige overfor klassekampen på disse stedene? Nei. Har DS tenkt at de hadde noe å lære? Tydeligvis ikke. Erfaringene fra DS' ledelse av valgkampan viser hvor dårlig det går når DS ikke tar utgangspunkt i de motigelene og problemene som er i avdelingene og blant folk utafor partiet - men sitter ved skrivebordet og nøyer seg med å lage propaganda.

En ting som skjerper alvorlet i kritikken, er at denne kritikken som er referert her, ikke er ny. Noen av disse avdelingene har skrevet flere grundige brev til DS om hvilke konsekvenser manglende kontakt får. DS har vært "enig" i kritikken - men enigheten har nok vært grunn. DS har ikke studert kritikken på møte, ikke diskutert hva slike feil kommer av, hva de fører til, tiltak for å rette opp. I heftet "Mot vulgariseringa av parolen om sjølkritikk" sier Lenin: "Alle de revolusjonære partiene som til nå har gått til grunne, gjorde det fordi de blei sjøltilfredse, ikke makta å se hvor de hadde styrken sin, og var redde for å snakke om sine egne svakheter." "Det forholdet et politisk parti har til sine egne feil, er en av de viktigste og silreste måtene å domme om hvordan det i praksis oppfyller de pliktene det har mot klassen sin, mot de arbeidende massene. Apent å vedgå feil, slå fast grunnene til dem, analysere de forholda som førte til dem, grundig diskutere midla for å rette på dem - dette er kjennetilknet på et alvorlig parti."

DS praktiserer ikke Lenins anvisninger. For at DS skal kunne bekjempe de byråkratiske tendensene, må DS studere hva kritikk/sjølkritikk er og skal være. Og DS må sjøl gå i spissen for å oppsøke kritikk og få den fram.

AVSLØR OG BEKJEMP BYRÅKRATIET!

SK sier at første fase i kampanja mot byråkratiet er en fase med kritikk og sjølkritikk, der "møkka må opp og fram". Så langt det er sikkerhetsmessig forsvarlig, vil slik kritikk bli trykt i FFP.

Kameratslig hilsen DS.

DS GJORDE ET DÅRLIG ARBEID MED VALGET.

DS gjorde et dårlig arbeid med valget.

DS' viktigste feil var at vi ikke leda valgkampen gjennom avdelingene. Vi hadde et valgsenter som jobba ganske bra med å lage propaganda og mer til. Men vi diskuterte ikke med avdelingene, heller ikke spesielt med boligavdelingene spørsmålet om å verve stemmer på vitenskapelig vis. Denne feilen hos DS er desto mer alvorlig ettersom vi allerede i god tid før sommeren kunne oppsummere at det var en utbredt "stille boikott" - en tendens i partiet i byen. Denne tendensen gikk ut på at vi skulle bare spre propaganda, og at vervinga av stemmer var lite eller ikke viktig. Til tross for at DS visste dette, satt DS ved sitt skrivebord og sørga for propaganda, uten å ta spesielle tiltak for å løse motsigelsene fra dem som skulle drive mobiliseringa (Bortsett fra RV-konferansen etter sommeren). Dette avslører avvik fra masselinja. Hva dette avviket betydde i praksis, erfarte vi da vi i siste lita dro rundt og begynte å diskutere og gjøre undersøkelser. For da lærte vi enormt mye om hvilke motsigelser massene hadde til å stemme RV. Hadde vi brukt

slike undersøkelser gjennom hele valgkampen, hadde vi kunnet gi ut propaganda som enda bedre traff spieren på hodet, dvs. propaganda som enda mer virkelighetsnært kunne være med på å løse de virkelige motsigelsene hos folk.

Vi lærte også mye om hvilke problemer avdelingene hadde når det gjaldt å organisere husbesøkene, og å holde grep om antall sikre stemmer hele tida, og mye mer. Når det gjelder organiseringa av valgkampen i boligstrøka, lærte boligavdelingene mer av kameratene på Fredensborg enn av DS. Ros til kameratene på Fredensborg!

Dette eksemplet fra valgkampen viser godt at byråkratisk ledelse, dvs. ledelse adskilt fra massene og partikameratene, fører til at kamp og mobilisering ikke går framover i så stor grad som de objektive vilkåra la grunnen for. Og det viser at masselinja er den linja vi må sette i stedet for byråkratiske metoder. Bare hvis vi følger prinsippet "fra massene til massene" kan ledelsen, metodene, organiseringa, propagandaen, treffe spikern på huet - dvs. bli i overensstemmelse med virkeligheten.

Om rekrutteringa til partiet.

Kamerater! Vi har i høst for første gang på lenge oppfylt rekrutteringsmålsettinga i Oslo! Dette har ikke kommet av seg sjøl, men er resultatet av ei riktig linje i vervearbeidet, pluss hardt og godt arbeid fra mange kamerater og avdelinger. Etter hvert som avdelingene har gjort framskritt i arbeidet, har erfaringene blitt oppsumert og propagandert i TF og TF. Kampanja har vært et godt eksempel på at framskredne erfaringer har kommet alle avdelingene til gode. Dette er en arbeidsstil som vi skal utvikle videre!

Så litt kaldt vann: Mao skriver at "Vi må ikke slå oss tilfredsstraks vi har oppnådd et godt resultat, vi må legge en demper på all selvtillfredshet og stadig kritisere våre egne mangler, på samme måte som vi hver dag vasker oss i ansiktet og feier rommene, for å holde oss selv og våre omgivelser rene for skitt".

De viktigste manglene i vår sammenheng er:

1) Det er frøendeles sanna at det fins nye folk som det går an å trekke inn i partiet i løpet av noen få måneder, folk som med en gang er i stand til å gjøre nye bra arbeid for partiet og styrke partiavdelinga og hele AKP-ml kraftig.

2) Det rekrutteres for dårlig til industriavdelingene. Dersom det ikke legges stor nok vekt på klasesammensetninga i partiet, vil det være umulig å vinne over den vaklinga som innslaget av intellektuelle og innflytelsen fra arbeideraristokratiet fører inn i partiet.

Resten av innlegget vil dreie seg om punkt 2.

DS har i høst gjort undersøkelser i noen avdelinger som driver bra rekruttering (både bolig- og arbeidsplassavd.) for å oppsummere erfaringene derfra, og bringe dem videre til de andre avdelingene. Hovedpunktene legges fram her, seinere vil det bli trykt innlegg som går høyere inn på enkelte områder.

1) Stor politisk forståelse for vervearbeidet.

Ingen av avdelingene rammes av Mao-sitatet over (sjøltillfredshet). Tvert om, alle blei forundra over å høre at de driver bra rekruttering. Nettopp fordi avdelingene så det som ei brennende oppgave å rekruttere til partiet, la de sjøl vekt på hvor nye bedre arbeid de kunne har drevet. Alle hadde en egen verveansvarlig, som til enhver tid holdt rede på hvilke

sympatiserer som var blitt spurt om sirkel, hvem som skulle følge dem opp når, osv. Det blei understreka at denne jobben tok tid. Ansvarlig kontaktta ofte folk sjøl, og hadde blikket retta utover.

2) Kjemp for massenes krav og velferd! De fleste avd. hadde stor tillit blant massene der de jobba. Flere sto i ledelsen for de viktigste dagskampanjene på plassen, bakterisme og tendens til bare å kjøre fram "store" saker folk ikke var opptatt av, blei aktivt bekjempa.

De problemene massene stit med på jobben og hjemme, blei sett på som viktige. Igjen viser det seg at den som ikke er innstilt på å bruke nye tid på vervearbeidet, heller ikke vil få framgang.

Avdelingene la vekt på å love massenes liv og deltok i massorganisasjonene på plassen (særlig idrettsforeningene). Dette gjorde de først og fremst for å utvide omlandet og få brei massekontakt. Vitsen var ikke å "kjøre ut politikk" på alle steder og til alle tider, altså et syn på massene som "nyttige for oss", som "liste-veg" o.l..

Ingen av avdelingene syntes sjøl de dreiv godt nok systematisk massearbeid. Men hva er "systematisk massearbeid"? Det er å følge en plan. Og den må settes opp ut i fra avdelingas konkrete problemer. Noen avdelinger har et stort omland, og her må systematikken gå på å skaffe seg oversikt over, og deretter følge opp den nærmeste 1/3. Andre avdelinger "kjenner nesten ingen det er noen vits å jobbe med". Da må planen legges opp slik at alle på jobben blir diskutert med, husbessk, stand osv. Disse to problemene gjelder også for kameratene innafor ei avdeling. Noen kjenner tusen folk, andr nesten ingen. Avdelingas kollektive plan må da sørge for at alle driver planmessig massearbeid.

3) Fast grep om sirkelene og de nye folk

En av avdelingene hadde til enhver tid 3 (!) sirkler gående, og rekrutterte 60 - 80% av deltakerne. Forberedelsene til møtene blei tatt grundig, sjøl om ikke alle greide å holde forberedelsesdiskusjoner med deltakerne foran hvert møte.

Alle mente at ei forutsetning for å rekruttere fra sirkelen er å aktivisere folk mellom møtene, fagforeningsfraksjoner, fronter, KK-salg o.l. Det største problemet var å avlaste sirkelledera for andre oppgaver. "Hvis de(n) mest framskredne skal

lede sirkelen, hva da med alle de andre store oppgavene?" - Pianospilling er ikke lett!

Oppfølging av nyrekrutterte: Blanda kost. "Fadderordning" fungerte godt hos noen, mindre godt hos andre. Alle la vekt på å holde særegne diskusjoner med de nye, slik at overgangen ikke blei altfor stor. Men bare noen få avd. gjentok sånne diskusjoner så ofte som de mente det var nødvendig.

4) Skap liv rundt avdelinga, gå ikke i krokene!

Tendenser til "sjølkriminalisering" blei ansett som den aller største hindringa for å gjøre enda bedre massearbeid. Frykt for å stå fram på jobben, defensiv stil overfor pampene osv. er reelle problemer i nesten alle industriavdelinger. Eneste løsninga er å diskutere det i avdelinga, og å lytte til massens kritikk.

Fester, hytteturer, diskusjonsmøter med aktuelle spørsmål (Kina etter Mao, krise i Norge) osv. var vanlige metoder.

En liten, men viktig sak: Når en kamerat ikke kom lengre i diskusjonene med en sympatisør, virka det ofte bra å la en annen kamerat overta.

5) Motsigelser underveis!

Mao har sagt: "Det finnes motsigelser i alle tings utviklingsprosess. De gjennomsyrrer enhver tings utviklingsprosess fra begynnelse til slutt". (Min understrekning.)

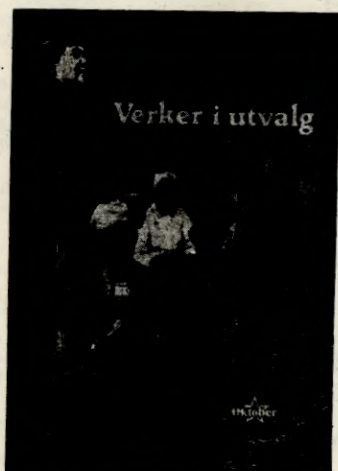
Handler vi i samsvar med dette i verve-

arbeidet? I altfor mange tilfeller gjør vi ikke det. Vi er fornøyd når vi har hatt en god diskusjon på et avdelingsmøte, vedtatt at Leif og Kari skal lede den nye sirkelen, at de skal avlastes for andre større oppgaver, men at "det må være hele avdelingas ansvar". Og så trur vi vervinga glir i havn av seg sjøl. Når så problemene kommer, blir vi overraska og skuffa, for "avdelingsdiskusjonen var jo så god!"

En kjent russer sa: "En seier kommer aldri av seg selv, vanligvis må det kjempes en seig kamp for den. Gode erklæringer for partiets generallinje er bare begynnelsen, for de betyr ikke annet enn et ønske om å seire, og ikke selve seieren". (Stalin, beretn. til SUKP(b)'s 17. kongress)
Å skjønne dette betyr å være innstilt og forberedt på at det oppstår problemer underveis, og kanskje til og med forutse noen av dem.

Konklusjon: Det er behagelig å ha det fredelig, og da slipper vi i hvert fall å fylle ut lange lister med "nyrekrutterte" i kvartals- og årsrapportene. Les Nils Holmberg: "Arbetarklassen forlorar kampen om sitt parti, Fredlig Kontrarevolusjon bind 2". Der viser han konsekvensen av ei sånn linje i Lenins og Stalins eget parti.
Fyll partiet med revolusjonære arbeidere!

Hans

PARTIMEDLEMSKAP

er det beste vi har å tilby våre venner!

I oppropet om verving står det at problemet ligger i at folk ikke blir spurt om å bli medlemmer. Med bakgrunn i dette, vil jeg skrive om noen erfaringer vi har gjort i avdelinga vår:

Da vi diskuterte rekruttering før jul ifjor, la hver kamerat fram hvilke personer de mente kunne verves til partiet. Tilsammen kunne det bli tre nye avdelinger på vår størrelse! Vi satte oss ei målsetting på å fordoble oss før sommerferien, dvs. juni. Da juni kom, hadde vi verva en - sier og skriver en - ny kamerat! Dette førte til en livlig diskusjon i avdelinga. Kritikk og sjølkritikk blei reist på en mye bedre måte enn før. Hvorfor hadde vi ikke greid målsettinga, og hvilke feil hadde vi gjort? Ganske raskt fant vi ut at vi verken hadde prioritert vervearbeidet eller satt politisk ledelse på det. Bare kameraten som hadde verva en, hadde avsatt tid og satt opp en systematisk plan, bedt avdelinga om hjelp for å løse motsigelser osv.

Avdelinga styrka seg veldig under denne oppvasken, og metoden med kritikk og sjølkritikk heva seg opp på et høyere nivå.

Resultat:

Vi hadde målsettinga i september!
I oktober oppretta vi ei ny avdeling.

Så litt om metodene:

Kamerat Kari som var først ute, brukte et halvt år på å verve Knut. Hele tida gjorde hun Knut oppmerksom på at målet med diskusjonene var partimedlemskap. Knut var kjent av flere i avdelinga. Kari ba stadig de andre om å diskutere de og de motsigelsene med Knut når de traff ham. Etterpå spurte hun kameratene om de hadde gjort det, om hvordan det gikk, eller kritiserte dem hvis de hadde unnlatt å diskutere. Sjøl hadde hun jevnlig diskusjoner med Knut, studerte motsigelsene hans og var ikke redd for å kritisere eller ta sjølkritikk. Da det halte ut i langdrag, blei hun ergerlig og sa at nå var det på tide at han tok en avgjørelse. "Hvor lenge skal du sitte på gjerdet og se på at vi jobber hardt?" Deretter sendte Kari avgårde Pål for å be Knut søke medlemskap. Pål gikk, og Knut meldte seg inn.

Lærdommer:

Av dette lærte vi

- at verving må prioriteres og drives systematisk under ledelse (Kari fungerte egentlig som ledelse i dette konkrete tilfellet.)
- at hele avdelinga må mobiliseres til å delta i løsinga av de motsigelsene som oppstår underveis.
- at det er lurt at flere diskuterer med vedkommende ("Det er ikke bare Kari som mener dette")
- at metoden med kritikk/sjølkritikk også gjelder overfor sympatisører.
- at hver kamerat må se seg ut et "offer" (sjargong i vår avdeling)
- at "offeret" faktisk må bli tilbudt partimedlemskap!

Neste "offer" var Laila.

Vår kamerat: "Goddag. Jeg synes at du er så ålreit, så nå vil jeg at du skal bli medlem av partiet."

Laila: "Å, jeg blir så smigra! Jeg trudde at jeg ikke var flink nok."

Vår kamerat sa at det var all grunn til å bli smigra, for partimedlemskap er det beste vi kan tilby våre venner. Laila sa ikke ja med en gang hun heller, men etter 3-4 diskusjoner, meldte hun seg inn. Så var det Leif. Da vår kamerat sa hvorfor han kom, sa Leif ja som om det var vanlig med slike tilbud. Deretter skreiv han søknaden. "Når de blir modne, så detter de ned" heter det i barnerimet.

Nå har vi to avdelinger. I den ene avdelinga er flertallet kandidatmedlemmer!

Avdelinga mi har vedtatt å fordoble seg innen juni. Vi har to sirkler gående. Neste uke skal vi ha julebord, med oss, sirkeldeltakera, koner og menn.

Hvis den andre avdelinga setter seg samme målet, og vi greier det, har vi de tre avdelingene som vi fant ut var mulige før jul ifjor. Det har da tatt 1 1/2 år. Og da ser vi jo med en gang at dette går for tregt! Fremdeles henger vi ved gamle feil. Men verving må læres, som alt annet. Og det er ikke nok å få folka inn. Nei, da skal de fostres, og det må vi også lære!

Alle som har erfaringer må skrive om dette, synes jeg. Og den avdelinga som har flertall av kandidatmedlemmer, må skrive om sine erfaringer.

Til slutt:

Vi har hatt det innmari moro!
Det er gøy med verving!

Anne-Britt

AKKORD / FAST LØNN?

SPØRSMÅL:

ER det slik at med dagens krise i industrien er det viktigst å holde på et akkordsystem som i alle fall til en viss grad overlater betingelsene for salg av arbeidskrafta til den enkelte plass, eller er en overgang til fastlønn bedre m.h.t. stress, høyt arbeidstempo, splittelse i arbeiderklassen osv. Hva bør kommunistenes linje i denne saken være?

SVAR:

Akkord er noe som kapitalistene har finna på. "Det er opp til deg sjøl hvor mye du tjener" osv. Setter "raske" arbeidere opp mot "gjennomsnittsarbeidere", og henviser deretter til at "det går tydeligvis an å jobbe fortore" - og skrur akkortinnsatsen opp. Akkorden er bra for kapitalistene. På jobben min (industri) er det noen gamle maskiner. Ofte ødelagt, maskina står. Da får vi ei lønn som vi kaller "stålønna" som sjølsagt er mindre enn når maskina går. Vi kan vel ikke noe for at maskina står! Men vi får mindre penger. Vi vil ha fast lønn! Akkord uttrykker mistillit til arbeidera. Kapitalistene trur at vi

ikke vil jobbe uten akkord. Det er min mening. Men jeg kjenner ikke til akkurat deres bransje. Likevel mener jeg dette er et prinsippsspørsmål.

Det bør vel oppfordres til diskusjon? Enda et argument mot akkorden mener jeg sjøl er at den prøver å gi inntrykk av at vi får betalt for arbeidet vi gjør, ikke for salg av arbeidskrafta vår. Altså virker den til å skjule utbyttinga av arbeiderklassen. For øvrig står det en del om spørsmålet i "Marxistisk Forum" nr. 7 - 8 1976, side 22 - 37

Hans

STUDIESPALTA:

LENIN OM STUDENTENE.

I studiespalta denne gangen vil vi ta opp studier som går spesielt på studentene og deres rolle. Det er viktig å gjøre dette ettersom det som blir skrevet om ungdommen allment stort sett er retta inn på arbeiderungdommen, og det som først og fremst gjelder RU. Men utviklinga av RU og NKS er satt som mål i ungdomskampanja og det er viktig å ikke glemme NKS. Borgerskapet sprer stadig, og på mange måter, studenthets. Det er nok av eksempler på at den også har slått inn i partiet. Det er derfor nødvendig at alle partimedlemmer er opptatte av studentene, hva de er og hvilken rolle de spiller. I studiespalta denne gangen vil vi gi en del ideer å tenke ut fra, ved en del tekster av Lenin. Studentenes rolle i Norge er sjølsagt på mange måter endra fra det den var i Russland før Oktober-revolusjonen, først og fremst ved at mange studenter nå kommer fra arbeiderklassen, og ved at studentene nå er en mye større del av ungdommen. Det gjør bare det Lenin skriver ennå mer aktuelt.

Først litt om den rolla Lenin tilla studentenes kamp. Han så ikke studentenes kamp som noe isolert, men som noe som angikk hele folket. Fra "Tvangsutskrivningen av 183 studenter" (1901): ...."De beste representanter fra våre dannede klasser har vist, og med tusenvis av revolusjonæres blod bekrefta, sin evne og vilje til å riste støvet av det borgerlige samfunnet fra fettene sine, og slutta seg til sosialistenes rekke. Og den arbeideren som likegyldig kan se på hvordan regjeringa setter inn tropper mot den studerende ungdommen, er ikke verdig til å kalle seg sosialist. Studenten har kommet arbeideren til hjelp, nå må arbeideren komme studenten til hjelp. Regjeringa vil bedra folket ved å erklære at forsøk på politisk protest bare er rein gateorden. Arbeiderne må ta offentlig til orde og forklare de breie massene at dette er løgn, at den virkelige kilden til volden, til opptøyene og tøylessløyheten er den russiske enevoldsregjeringa og politiets og byråkratietts voldsherre-domme ....."

Lenin så ikke på studentene som ei ensarta gruppe. Han la vekt på at studentene måtte analyseres ut fra klassene og gruppene i samfunnet forøvrig. Vi kan bare ta med en liten smakebit fra en viktig analyse, som i alle fall gir noen ideer på åssen vi må gå fram: Fra "Den revolusjonære ungdommens opphav er. Første brev"(1903): ".....Når vi veit at denne siste undergruppa igjen er delt opp i sosialrevolusjonære studenter og sosialdemokratiske (dvs.kommunistiske, FFP-red.) studenter, finner vi at det blant dagens studenter er seks politiske grupper: Reaksjonære, uengasjerte, akademikere, liberale, sosialrevolusjonære og sosialdemokrater.

Så er spørsmålet: Er dette kanskje en tilfeldig gruppedeling, en midlertidig fordeling av synspunkter? Enhver som har den minste innsikt i saken, vil straks svare nei på dette spørsmålet. Og faktisk kunne gruppedelingen blant studentene våre ikke være annerledes- de er den mest mottakelige delen av intelligensiaen, og intelligensiaen har fått sitt navn fordi den mest bævist, mest bestemt og nøyaktig uttrykker utviklinga av klasseinteressene og de politiske grupperingene i samfunnet som helhet. Studentene ville ikke være seg sjøl om den politiske gruppedelinga deres ikke svarte til utviklinga av klasseinteressene og de politiske grupperingene i samfunnet som helhet. -"svarte til" ikke i den betydning at studentgruppene og samfunnsgruppene er absolutt proposjonale i styrke og antall, men i den betydning at det nødvendigvis og uungæelig må eksistere de samme grupperingene blant studentene som i hele samfunnet. Og hele det russiske samfunnet med dets (forholdsvis) kimeformede utvikling av klasseantagonisme, dets politiske jomfruelighet, og den elendigheten og unertrykkinga som rammer det stor flertallet av befolkninga under det despotiske politistyret, kjennetegnes ved nettopp disse seks gruppene, nemlig: Reaksjonære, uengasjerte, legalister, liberale, sosialrevolusjonære og sosialdemokrater ....."

I arbeidet blant studentene la Lenin spesielt stor vekt på den ideologiske fostringa og den ideologiske kampen. "Utkast til resolusjon fra RSDAP's 2. kongress om holdninga til den studerende ungdommen" (1903): "Russlands Sosialdemokratiske Arbeiderpartis 2. kongress hilser med glede det voksende revolusjonære initiativet blant den studerende ungdommen, og oppfordrer alle partiets organisasjoner til å gi den all mulig støtte i det organisatoriske arbeidet dens. Kongressen anbefaler at alle organisasjoner, studentgrupper og studiesirkler for det første gjør det til et hovedmål for sin virksomhet å gi sine medlemmer en helstøpt og konsekvent revolusjonær verdensanskuelse og et inngående kjennskap til marxismen på den ene sida, og til den russiske narodismen og den vest-europeiske oppportunismen på den andre sida, ettersom dette er hovedstrømningene blant de motsidende framskredne retningene idag. For det andre var på vakt mot ungdommens falske venner som avleder den fra en grundig revolusjonær opplæring ved hjelp av tomme revolusjonære eller idealistiske fraser og spissborgerlige klager over at skarp polemikk mellom de revolusjonære og opposisjonelle bevegelsene er skadelig og nytteløs, for disse falske vennene sprer en prinsipplos og uansvarlig holdning til det revolusjonære arbeidet. For det tredje søker kontakt med de sosialdemokratiske organisasjonene på forhånd når de planlegger praktisk virksomhet, slik at de kan ta lærdom av deres råd og så langt som mulig unngå alvorlige feil helt fra arbeidet settes igang."

Lenin la også vekt på at kommunistene på universitetene måtte ta utgangspunkt i den massebevegelsen som faktisk fantes. Han var ikke redd for å støtte mer begrensede akademiske aksjoner, hvis han mente det var utgangspunkt for en bredere massebevegelse. Her om en aksjon for akademisk frihet:
Fra: "Studentbevegelsen og den aktuelle politiske situasjonen" (1908):
".....Det kan foreligge situasjoner hvor en akademisk bevegelse vil senke nivået i en politisk bevegelse eller splitte den eller avlede fra den - og da vil de sosialdemokratiske studentgruppene sjølsagt måtte konsentrere sin agitasjon mot en slik bevegelse. Men enhver kan se at de objektive politiske vilkåra ikke er slik idag."

Den akademiske bevegelsen markerer begynnelsen til en bevegelse blant den unge "generasjon" av studenter som mer eller mindre er blitt vant til å ha et begrenset sjølstyrer, og denne bevegelsen begynner på et tidspunkt hvor en mangler andre former for massekamp, hvor en dør gjør seg gjeldende og de breie folkemassene ennå fortsetter å fordøye erfaringene fra de tre revolusjonsåra langsamt, konsentrert og i stillhet.....
.....Det er vår oppgave å forklare massen av akademisk protesterende konfliktens objektive betydning, forsøke å gjøre den politisk bevisst, tidoble de sosialdemokratiske studentgruppens agitasjon og lede all denne virksomheten slik at det vil bli trukket revolusjonære slutninger av hendingene de siste tre åra, slik at det blir klart at en ny revolusjonær kamp er uunngåelig, og at våre gamle - og ennå aktuelle - paroler om at tsarens sjølherskerdømme må styrtes og en konstituerende forsamling må innkalles, igjen må bli gjenstand for diskusjon og en prøvestein på politisk konsentrasjon for nye generasjoner av demokrater."

Studieutvalget i Oslo.

DEBATT:

SVAR PÅ KRITIKK AV TRINN 2.

Svar på kritikk av Trinn 2

I novembernummeret av FFP blir Trinn 2 kritisert for å undervurdere kampen mot den mekaniske/metafysiske materialismen. Hovedinnholdet i denne kritikken er jeg enig i. Innledninga konsentrerer seg om motsigelsen mellom et idealistisk verdenssyn og et materialistisk verdenssyn.

Det er ikke bra om boka gir inntrykk av at all materialisme er viktig. Det er riktig at revisjonistene sprer om seg med mekanisk materialisme når de vil ha oss til å tro at forbedring av produktivkraftene i seg sjøl bringer oss kommunismen.

Nå er det ikke sånn at boka ikke advarer mot den mekaniske materialismen. På side 15 står det bl.a. "Borgerskapet er interessert i å la proletariatet være begravd i idealisme og metafysikk, fordi det gjør det lettere for dem å herske." (Med note om hva metafysikk er nederst på sida).

Som du også peker på så polemiserer studieboka mot mekanisk materialisme på side 88, og på sidene 119-122 står Maos analyse av de to verdensanskuelserne, henta fra "Om motsigelsen", som er den sentrale avsløringa av borgerskapets filosofi på dette punktet.

Det er derfor ikke riktig å si at Trinn 2 som helhet ikke angriper den mekaniske materialismen. Det er riktig å si at innledninga til det første møtet undervurderer dette spørsmålet.

Etter at dette er sagt vil jeg kritisere en feilaktig tendens i innlegget ditt. Du sier at det viktigste for revisjonistene er å få fjerna klassekampen, dvs. dialektikken i samfunnet. Etter min mening kan det ikke være rett å slå slike ting fast i allmenne vendinger. For det første så eksisterer det forskjellige former for revisjonisme. Det er mange land og folk i verden. Det er en uendelighet av situasjoner hvor det oppstår kamp mellom kommunister og revisjonister.

La oss ta Kina som et eksempel. Er det viktigst for KKP å slåss mot den mekaniske materialismen? For meg virker det som om kampen mot idealismen til "firerbanden" har vært svært viktig der. "Firerbanden" vulgariserte parolen om klassekampen som den ledende faktoren. For dem ville alt ordne seg bare folk diskuterte politikk, dvs. angrep de linjene som de var imot. De var ikke interessert i å utvikle produktivkraftene og revolusjonære produksjonsforhold. De mes- sa om og om igjen at klassekamp (dvs. hegemoni for deres revisjonistiske linje) var riktig. Ikke produsert for den feilaktige linja. Det er bedre med kommunistiske tog som kommer for seint enn borgerlige som kommer tidsnok osv. Dette er idealistiske og ikke metafysiske feil.

Se på arbeidet til partiet vårt. Vi slåss mot byråkratismen idag. Byråkratiske feil i partiarbeid og i forholdet til massene grunner seg i forskjellige borgerlige ideologiske avvik. Vi propaganderer metoden med undersøkelser i kampen mot byråkratismen. Hva angriper vi egentlig når vi angriper den byråkratiske stilen med å arbeide uten undersøkelser? Vi angriper en ytringsform for idealismen. Denne formen for idealisme hemmer arbeidet vårt idag og må bekjempes.

Nok om det. Det jeg mener er at revisjonistene angriper oss med idealisme og mekanisk materialisme (det er vi enige om). Jeg tror vi er uenige i vurderinga av hvor viktige de idealistiske avvikene er. Etter min mening er den kommunistiske verdensbevegelsen idag utsatt for et kraftig angrep fra revisjonistene som har form av et idealistisk angrep på marxismen-leninismen. Videre mener jeg at arbeidet til partiet vårt også vil ta store skritt framover når vi får avdekket og bekjempe den byråkratiske idealismen som plager svært mange av oss.

Hilsen en kamerat i studie-
utvalget.

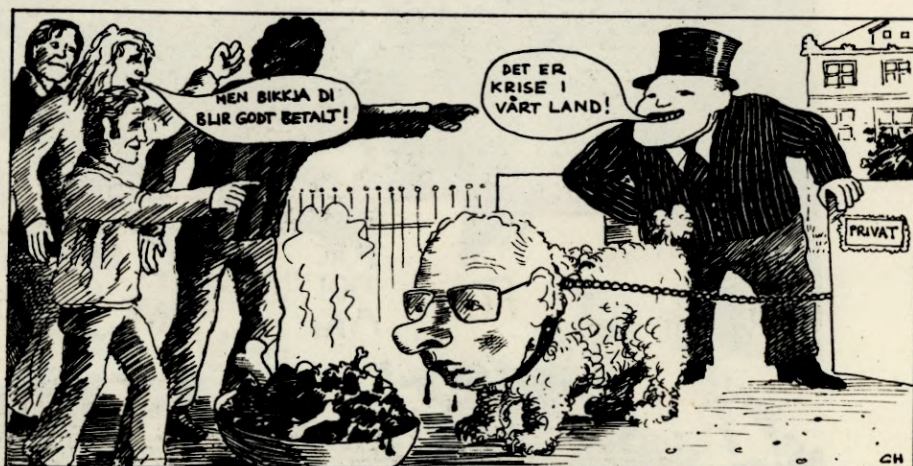
TIL ALLE MEDLEMMER. DIREKTIV OM TARIFFOPPGJØRET.

1. Alle medlemmer skal mobilisere til og sjøl delta i demonstrasjonen som arrangeres av Tariff-aksjonen 78 den 17. januar.
2. Alle medlemmer skal delta i løpeseddelutdeling den 15. januar om tariffoppgjøret og demonstrasjonen. (Dispensasjon fra dette direktivet kan gis av avdelingsstyret.)

Vi kommer i 1978 til å oppleve en økonomisk krise som langt overgår det som tidligere har vært i 70-årene. Det forberedes et kriseforlik i forbindelse med det kommende tariffoppgjøret. Vi mener derfor at det er nødvendig at hele partiet deltar i demonstrasjonen og løpeseddelutdeling, uavhengig av om kameratene ellers har andre arbeidsoppgaver.

15. januar skal byen preges av løpesedler, 17. januar skal demonstrasjonen bli stor!

DS.

OM 8. MARS.

Situasjonen i 8. mars-arbeidet er nå at alle kvinneorganisasjonene drøfter muligheten for samarbeid om tog 8. mars.

At disse forhandlingene ikke er ferdige, er ikke grunn til å utsette 8. mars-arbeidet. Uansett resultat er det riktig å sette i gang 8. mars-grupper. Kvinnefronten arbeider allerede for dette. Kvinnefronten har på landsmøtet vedtatt å gå inn for følgende paroler som utgangspunkt:

- Kamp mot all kvinneundertrykking!
- Vekk med nemda - sjølbestet abort nå!
- Gratis daghjem til alle barn!
- Kvinner krever rett til arbeid!
- 6 måneders svangerskapspermisjon med full lønn!
- 25 kroner i minstelønn for alle!
- Kamp mot salg av kvinner - vekk med porno og prostitusjon!
- Prevensjonsveiledning i grunnskolen!
- Kamp mot all imperialisme!
- Solidaritet med frigjøringsbevegelsene!
- Støtt kampen til folkene i det særlige Afrika mot rasisme og imperialisme!
- Forby Norsk Front!

Disse parolene kan også være utgangspunkt for 8. mars-gruppene.

Alle partimedlemmer må være forberedt på en intensiv mobiliseringsperiode i slutten av februar og begynnelsen av mars.

DS.

